

Пищи юнакъ, пищи помакъ
 та са гла́си сбива́тъ
 чакъ до сине небе.
 Надъ долъ лѣти, надъ долъ лѣти
 пиле соколово,
 лѣти та са вие;
 Лѣти пиле, лѣти пиле,
 трепти, застоява
 и юнаку дума:
 «Умри юнакъ, умри помакъ
 умри не са мжчи
 други хаиръ нѣма,
 Да ти поямъ, да ти поямъ
 твои бѣли мяса,
 бѣли пасинели;
 Да ти пия, да ти пия
 твое черно крѣве,
 черно, сжсирено;
 Да ти кжлва, да ти кжлва
 твои пжстри очи
 пжстри испржснали . . . »
 Ихти юнакъ, ихти помакъ
 ихти та си пжшка
 и на пиле дума:
 «Мжлчи пиле, мжлчи пиле,
 мжлчи, не ми думай;
 иди не ма струвай.
 Не ма струвай, не ма струвай
 болки да развреждамъ
 болки люти рани . . . »
 Трепти пиле, трепти пиле
 трепти застоява
 и юнаку дума:
 «Умри юнакъ, умри помакъ
 и недѣй са кани
 туй ще тжй да стани:
 Ще *) ти поямъ, ще ти поямъ
 твои бѣли мяса
 бѣли насинели
 Ще ти пия, ще ти пия
 твое черно крѣвие,
 черно сжсирено.

*) Вуйка ми изговаряше жа, а сестра ми шж.